

VELIKONOČNÍ ZPRAVODAJ

PRO
FARNOST JENÍKOV

*„Tvou smrt zvěstujeme, tvé vzkříšení vyznáváme, ...
a kromě toho se na vás již po padesáté obracíme
s naším farním Zpravodajem.“*

JENÍKOV HUDCOV OLDŘICHOV LAHOŠŤ

Jak vidím zpravodaj

Když jsme v roce 1996 nastoupili do Vranova nad Dyjí a začali se starat o okolní farnosti, brzy jsme pochopili, že by bylo vhodné, aby začal vycházet zpravodaj, který by mohl poinformovat obyvatele celé oblasti o tom, co se ve farnostech děje. Začátky nebyly jednoduché. Několik prvních čísel jsme si jezdili nechávat tisknout do kněžského semináře v Olomouci. Teprve později se nám podařilo poshánět prostředky, abychom mohli zakoupit tiskařský stroj – nejenže jsme pak na něm tiskli další čísla zpravodaje, ale stal se začátkem Tisko-

vého apoštolátu FATYMu, v němž už jsme vydali více než 100 publikací. Zpravodaj jsme se snažili vždy roznášet pokud možno s osobním předáním a to nejen proto, aby se neztratil mezi ostatními tiskovinami, kterých se ve schránkách objevuje mnoho. Spíše jde o to, že v něm vidíme nástroj ke sblížení lidí a i drobné setkání při jeho předání může pomoci k tomu, abychom si všichni byli blíže.

A co bych chtěl zpravodaji do dalších let popřát? Snad jen to, aby i nadále vytrval v započatém směru a předával čtenářům inspiraci, radost a křesťanské hodnoty. Vždyť jak nedávno připomenul jistý moudrý člověk: Církev má co nabídnout dnešním lidem.

P. Marek Dunda

Roznos zpravodajů

Vždycky, když se blíží významné svátky (velikonoce, dušičky, vánoce a prázdniny), těším se mimo jiné i na roznos zpravodajů. Je to sice časově náročná, ale velmi milá činnost. Škoda, že se to nedá rozložit do celého roku – že bych třeba dva měsíce roznášel zpravodaj vánoční, další dva velikonoční atd. Dalo by se tak vyhnout časovému presu a s ním spojenému stresu, aby to bylo do určité doby rozneseno. Taky bych se tomu mohl třeba víc věnovat. Takhle stihnu jen pár vesnic a ostatní musím přenechat ostatním.

Roznášení zpravodajů mě velice baví. Většinou jde o příjemná setkání. Za tu dobu co zpravodaj roznáším, už tak zhruba tuším, kde kdo bydlí a kdo třeba tak milý nebude. Ale v poslední době už jde opravdu o výjimky. Možná to všude nedělají tak jako já. Snažím se do každého domu zpravodaj předat osobně. Tzn., že zazvoním, a když někdo otevře, tak mu zpravodaj předám a občas prohodím i pár slov. Mám s tím dobré zkušenosti. Myslím, že si už lidé zvykli, že jim to neházím do schránek. Dokonce i v deštivém počasí dokáží lidé přijímat moji krátkou návštěvu s úsměvem.

Jedno děvče, které po 5 letech roznášelo zpravodaje v naší farnosti v Jeníkově se vrátilo potěšené, jak se tam změnila atmosféra. Když tam přišla tenkrát, tak na ni byli lidé nerudní a těžko se s nimi jednalo. Když tam přišla teď, s úsměvem za zpravodaj poděkovali. Podobnou

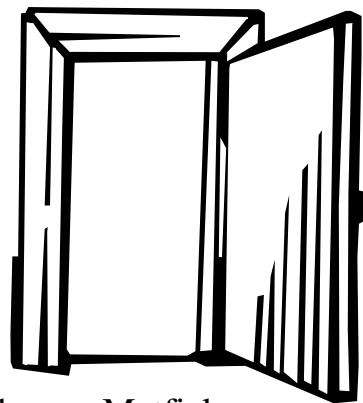
zkušenost mám i já, tak mě vždy roznos zpravodajů povzbudí. V duchu se snažím za všechny modlit, aby jim Pán Bůh požehnal. Těším se na další setkání s vámi, nejen při roznosu zpravodajů.

o. Nik

Deset let FATYMu v Jeníkově

Ani se tomu nechce věřit, že už je to deset let, co jsme si vzali na starost péči o faru, kostel a celou farnost Jeníkov. Přestože máme hlavní sídlo ve Vranově n/D, rozhodli jsme se, že si ke svým mnoha povinnostem a starostem přibereme ještě starost o jeníkovskou farnost. Někteří se diví. Proč? Když jsme začínali, šlo nám o to, abychom pomohli tam, kde je farnost na tom mnohem hůře, než je obvyklé. Po dohodě s biskupstvím byl vybrán právě Jeníkov. Svou roli v tomto výběru sehrálo i to, že někteří z nás se dobře znali s tehdejším duchovním správcem farnosti Jeníkov otcem Milanem Matfiakem.

Chtěli jsme a chceme i nadále farnosti pomoci a být zde pro ty, kteří křesťanské hodnoty berou za své.

Za těch deset roků jsme v Jeníkově zažili mnoho pěkných, ale i těžkých okamžiků. Mezi nejhezčí skutečnosti patří to, že se setkáváme s celou řadou dobrých lidí, kteří jsou ochotni pomoci, když jde o dobrou věc. Mezi bolestné okamžiky patří nepochopení a opakované krádeže. Ale to už, jak by jistě mnozí potvrdili, patří k životu. Za ty roky se na jeníkovské faře vystříдалo několik katechetek. Byla i období, kdy místo katechetek na faře vypomáhali mladí muži. Nejvíce je vidět opravená kaplička v Lahošti. Na ní je hezké nejen to, že oprava se podařila díky obětavosti několika místních a spolupráce obecního úřadu, ale i to, že při bohoslužbách v Lahošti bývá dost těch, kteří přicházejí chválit Pána Boha.

I když do opravy kostela v Jeníkově jsou vkládány další a další statisíce, tato oprava pokračuje jen pozvolna. Přesto však máme naději, že se dílo záchrany této svatyně postupně podaří. Radost nám dělá i obnovení kaple svaté Anny v Jeníkově. Velký dík patří především panu Salačovi. Při pohledu zpět nesmíme zapomenout na mnohé krásné chvíle prožité s dětmi a mládeží z Jeníkova při táborech na Moravě a při dalších akcích. I lidé z našich farností na Moravě rádi přijíždějí do Jeníkova na různé poutě a také na pomoc. Postupně se tak daří to, co jsme si vysnili na začátku. Aby se lidé kolem jeníkovské farnosti sjednocovali, navazovali pěkné vztahy a povzbuzovali ve víře. Je mi jasné, že jsme stále ještě teprve na začátku. Už teď je hodně za co děkovat jak těm, kteří se jakkoli zapojili, tak především Pánu Bohu. Rád bych pozval i ty, kdo doposud stojí opodál, aby našli cestu k jeníkovské farnosti a tím i k hodnotám, které každý máme ve svém srdci.

P. Marek Dunda koordinátor družby s Jeníkovem

Součástí oslav desetiletého působení Fatymu v Jeníkově bude návštěva Marianek a Soluňáků o víkendu 17. - 18. dubna. V sobotu bude v Jeníkově adorační den, kdy bude kostel otevřen k modlitbě.

V neděli pak bude bohoslužba v 10.00. Mladí ze Znojemska se však nepřijedou jen modlit, ale také na faře udělat kus práce. Vše bude v duchu společenství, radosti a dobré nálady.

K modlitbě i pomoci jsou samozřejmě zváni i domácí, tak neváhejte a přijďte.

Co je před námi

Tak především velikonoce, svátky, kdy prožíváme kam až zašla Boží láska k lidem. Kvůli nám se stal Bůh člověkem, za nás trpěl a byl ukřižován. Za nás na kříži zemřel. Ale tím to neskončilo. Pán Ježíš nezůstal ležet v hrobě, ale vstal z mrtvých. Tak nás vykoupil z moci zla. A každého z nás volá, abychom ani my nezůstávali ležet, ale opět povstali a uviděli, jak krásné nás Bůh stvořil. Vidíme zlo kolem nás, vnímáme i zlo v sobě, ale Kristus nám dává sílu k tomu, abychom se tomu zlu nepoddávali, ale abychom s ním bojovali.

Druhou velikonoční neděli slavíme svátek Božího milosrdenství, kdy si připomínáme, jak moc nás má Bůh rád, a že když mu budeme důvěřovat, můžeme si u něj vyprosit velké věci. Můžeme k tomu využít předcházející sobotu – **18. dubna**, kdy v našem kostele v Jeníkově bude **adorační den**. Začneme **mší svatou v 11.00** a po ní až do 16.00 bude příležitost k osobní modlitbě, kdy si můžete v klidu s Pánem Ježíšem povídat.

V 16.00 bude adorace zakončena závěrečnou pobožností.

V neděli 19. dubna začne v kostele bohoslužba v **10.00**.

Další mše svatá bude v kostele na závěr pěší pouti v neděli **17. května** přibližně ve **13.00** jakmile dorazí poutníci

Ve středu **16. června** bude na faře setkání kněží teplického vikariátu a mše svatá v kostele začne v **9.30**.

Poutní mši svatou ke cti svatých apoštolů Petra a Pavla budeme slavit v neděli **28. června v 10.00**.

V kapliče v **Lahošti** se sejdem na mši svatou **5. 5.** s o. Milanem; **19. 5.** s o. Nikem a **1. 6.** s o. Markem pokaždé v **16.00**

**Zaradoval jsem se, když mi řekli: „Do domu Hospodinova půjdeme“
Již stojí naše nohy ve tvých branách Jeruzaléme.
Pro své bratry, pro své druhy vyhlašuji: „Budiž v tobě pokoj!“
(Žalm 122 – poutní píseň při vstupu do chrámu)**

Vážení čtenáři, poslední ze svátostí, nad kterou bych se spolu s vámi chtěl na těchto stránkách zamyslet, je svátost, kterou asi přijímá nejmenší počet věřících – je to svátost kněžství.

Kdo je ve své podstatě kněz?

S funkcí kněze se nesetkáváme jen v rámci katolického náboženství. Kněží existovali i v židovství starého zákona a setkáváme se s nimi v mnoha dalších náboženstvích nejrůznějších národů: všude tam, kde se pociťuje nutnost přinášet uctívanému božstvu oběti. Právě toto je nejvlastnější kněžská funkce. V náboženství, kde se role kněze ustavila, kněz zastupuje lidi před božstvem a přináší božstvu oběti za lidi. Je prostředníkem mezi božstvem a lidmi.

Řeknete si „Na co potřebuji prostředníka?“ Souvisí to s vědomím nedostatečnosti, slabosti a hříšnosti, kterou lidé před božstvem pociťovali. Pro tuto nedokonalost považovali sami sebe za nehodné předstoupit před božstvo. Proto byli ustanovováni kněží, kteří při uvádění do úřadu a potom znovu vždy, když přistupovali ke své službě ve svatyni před božstvem, procházeli nejrůznějšími očištnými obřady, aby se posvětili a byli tak uschopněni plnit svou funkci.

Kněžství ve Starém zákoně

To, o čem jsem hovořil v první odstavci lze dokumentovat na příkladu Starého zákona, který nám asi bude nejbližší. Druhá kniha Mojžíšova uvádí velké množství velice přesných předpisů o tom, jak má vypadat Stánek schůzky, jeho vybavení, kněžská roucha a o tom, jak má probíhat bohoslužba uvádění kněží v úřad (Ex 25-30). Závěrečné kapitoly druhé knihy Mojžíšovy hovoří o tom, jak Mojžíš dává vyrobit vše, co Hospodin požadoval zcela přesně podle jeho příkazů. Mnohokrát se např. ve 39. kapitole druhé knihy Mojžíšovy opakuje: „udělali tak, jak Hospodin Mojžíšovi přikázal“. Práce na Stánku schůzky, který byl pro Izraelce jakýmsi „putovním kostelem“ během jejich cesty do zaslíbené země, jsou zcela zvláštního charakteru. Konají je lidé na zemi, ale vytváří Boží stánek – místo, které má na zemi sloužit k Božím přebývání. Proto se práce musí konat přesně podle Božího rozkazu a není přípustná žádná lidská svévole. Touto prací se vytváří to, čemu dnes odborně říkáme „sagrální“ (posvátný) prostor, který je protikladem prostoru profánního (světského – určeného tedy k běžnému životu). Sakrální prostor je určen výhradně k bohoslužbě. Nesmí do něj vstoupit nic, co není posvěceno pro bohoslužbu. Třetí kniha Mojžíšova neobsahuje téměř nic jiného než bohoslužebné předpisy. Proto také nese latinský název Leviticus: předpisy pro kněze, kteří pocházeli v Izraeli výhradně z kmene Levi. V osmé kapitole této knihy se popisuje uvádění kněží do

Téma: Kdo to jen je s tím bílým pod bradou? Téma: Kdo to jen je s tím bílým pod bradou?

úřadu a hovoří se tu právě o obřadním omývání a o tom, že za kněze dříve než se ujmou svého posvátného úřadu, je přinesena oběť. Během své služby se kněží dále očišťují po každé, když jde přinášet oběti za lid. Svatost kněží tedy není jejich, ale pochází od Boha, který je posvěcuje. To, co bylo dosud řečeno pěkně shrnuje novozákonní list Židům, který hovoří o kněžství a na který se ještě několikrát odvolám:

„Každý velekněz vybraný z lidí bývá ustanoven jako zástupce lidí před Bohem, aby přinášel dary a oběti za hříchy. Má mít soucit s těmi, kdo chybují a bloudí, protože sám také podléhá slabosti. A proto je povinen přinášet oběti za hřích nejenom za lid, ale také sám za sebe.“ (Židům 5,1-4)

Kristus – pravý Velekněz

Ježíš Kristus o sobě prohlašuje, že nepřišel Starý zákon zrušit, ale naplnit. Ve vztahu ke chrámu a obětem spočívá tato novost v tom, že na místo chrámových obětí ustanovuje novou Oběť a sám je knězem, který ji přináší. Evangelista Matouš píše, že v okamžiku Ježíšovy smrti na kříži se roztrhla chrámová opona (Mt 27,51), která zakrývala nejsvětější část chrámu, kam vstupoval jen jednou za rok nejvyšší velekněz, aby lidu zprostředkoval smíření s Bohem. Tento Boží zásah v chrámu, který sám Bůh chtěl v čase Starého zákona mít, je jasným znamením toho, že chrám a jeho oběti už nemají další smysl. Je tu totiž jediná dokonalá oběť, která zahlazuje hříchy světa – a tou je oběť Ježíše Krista na kříži.

„To je ten velekněz, jakého jsme potřebovali: svatý, nevinný, neposkvrněný, oddělený od hříšníků, vyvýšený nad nebesa, který nemusí jako dřívější velekněží denně přinášet oběť napřed za vlastní hříchy a pak teprve za hříchy lidu... přesto zůstává veleknězem milosrdným a věrným, který má soucit s našimi slabostmi; vždyť na sobě zakusil všechna pokušení jako my, ale nedopustil se hříchu.“ (srov. Židům 7,26-27 a 4,14-15)

Ve Starém zákoně bylo tedy množství obětí a množství kněží. V Novém zákoně je jen jediná oběť a jediný velekněz: „Krev býků a kozlů není s to hříchy odstranit,... Kristus přinesl sebe sama Bohu jako neposkvrněnou oběť. Touto obětí navždy přivedl k dokonalosti ty, které posvěcuje.“ (srov. Židům 9,14 a 10,14)

Jsou tedy ještě potřeba kněží?

Ano. Ježíš chce, aby se jeho oběť zpřítomňovala do konce časů na oltářích křesťanských chrámů. Tím že svým apoštolům při poslední večeři řekl: „Toto je mé tělo, které se za vás vydává, toto je má krev, které se prolévá za mnohé na odpuštění hříchů, to číňte na mou památku“, ustanovil pro svoji nově vznikající Církev

svátost kněžství. Těmito slovy vložil apoštolům do rukou svou oběť – své tělo a krev obětovaná za spásu světa. Podobně jako ve všech náboženstvích je tedy nejvlastnější místo kněze u oltáře. Kněz je služebníkem eucharistie, kterou slaví uprostřed farnosti.

Až budu dělat faráře,
budu bydlet na faře,
v kanclu si zapálím cigáro,
jó krom neděle to
bude leháro...

Kněz se má...

Z toho, co jsem napsal v minulém odstavci by se mohlo zdát, že si kněz každý den odslouží svoji mši svatou a pak má leháro. Není to tak! Ježíš totiž posílá své apoštoly také k tomu, aby hlásali radostnou zvěst, získávali a vyučovali další učedníky, křtili (Matouš 28,19-20), uzdravovali nemocné a vymítali zlé duchy (Marek 6,7-12) a odpouštěli hříchy. Skrze tyto služby jsou apoštolové představenými církevních obcí, spravují je, rozhodují a vedou jejich život (Skutky 2, 41-47). Toto všechno patří také ke kněžskému povolání. Hlásání evangelia

se uskutečňuje skrze kázání, na které je třeba se zejména v neděli připravit, skrze výuku náboženství, přípravy ke svátostem křtu, manželství, přijímání či biřmování. Toto vše většinou probíhá ve skupinách. Velké množství času však kněz tráví také doprovázením jednotlivců: ve zpovědnici při slavení svátosti smíření nebo péči o ty, kteří se ocitli v těžké životní situaci a prosí o pomoc. Kněz řídí farnost: pod vedením Ducha svatého a s pomocí ochotných a vnímavých farníků iniciuje nejrůznější farní aktivity duchovního i společenského charakteru. Jako správce hmotného majetku musí také často přiložit ruku k dílu. Ano, kněz se má, když nalezne své štěstí ve službě lidem.

Kněz se modlí

Přes množství „viditelných činností“ by ale kněz neměl nikdy zapomínat, že je jen služebníkem Ježíše Krista, jeho vyslancem. Jeho základní starostí je tedy usilovat o co nejužší vztah se svým Mistrem a Pánem. Tento vztah se buduje modlitbou. Kněz má od kněžského svěcení modlit se tzv. Denní modlitbu Církve, která má pět částí: ranní a večerní chvály, modlitbu uprostřed dne a modlitbu se čtením a modlitbu před spaním zvanou kompletář. To je denní minimum modlitby. Je ale žádoucí, aby kněz pěstoval také rozjímání nad Písmem svatým – třeba půl hodiny denně, modlil se růženec a také prodléval v tichu chrámu před Kristem přítomným v Nejsvětější svátosti. Modlitba není nějaký nadstandard. Skrze ni kněz rozlišuje, co je pro jeho farnost a konkrétní lidi potřebné. Dílo kněze je dílo Boží – Bůh dává vzrůst. Kněz nemůže konat své poslání a přitom ze své práce vyškrtnout Boha. Krásně o tom svědčí svatý Pavel:...

„Kdo je Apollos? Kdo je Pavel? Služebníci, kteří vás přivedli k víře. Já jsem zasadil, Apollos zaléval, ale Bůh dal vzrůst“

Zasvěcený pro spásu světa

Letos na podzim se v Arsu ve Francii uskuteční duchovní cvičení pro kněze s názvem „Radost být knězem zasvěceným pro spásu světa“. Být knězem znamená nejen „obětovat“, ale především „obětovat se“: cele se vydat Bohu po způsobu Ježíše Krista pro spásu světa. Znamením a výrazem tohoto celostního vydání se Bohu pro službu člověku je celibát, tzn. způsob života v panictví, ve kterém kněží žijí. Tak jsou kněží spolu s řeholníky znamením budoucího věku. Manželství je přirozené dobro („je dobré pro člověka, aby nežil sám...“), ale existuje dobro ještě vyšší – věčné Boží království, kde se lidé ani nežení a nevdávají (jsou lidé, kteří se manželství zřekli pro Boží království...). Panenství či celibát jsou svobodou pro Pána. O pannách a paních se v Písmu praví, že následují Beránka kamkoli jde, starají se o věci Páně, snaží se mu zalíbit. Panenství je dobrodružnou výpravou vstříc Pánu, který přichází. Podobně jako manželská láska je ve světě znamením věrné lásky Krista a Církve, panice je znamením Církve, neporušené Panny, která očekává svého ženicha. Motivace a důvody celibátu tedy nemohou být pouze praktické. Aby byl celibát životním stavem přinášejícím štěstí, musí pramenit z Boha a jeho povolání.

Na závěr...

Rád bych zakončil slůvkem o kněžství a přáním, které mi pro Zpravodaj zaslal o. Milan Plíšek: „Na Zelený čtvrtek každý kněz se svým biskupem obnovuje svoje kněžství. Zno-

vu, nahlas a veřejně říká Pánu Bohu a církvi „Ano“. Někdy si říkám, mezi jakými protiklady se kněz musí pohybovat. Jde ze svatby na pohřeb, ze školky do vězení, od mladších ke starším, od smějících se k plačícím, od zdravých k nemocným, od zbožných k bezbožným... Tato různorodost svědčí o tom, že Boží Syn přišel za každým zvlášť, jedinečně a individuálně. Do různých situací a stavů posílá své služebníky s jiskřičkami své zapalující lásky a naděje...“ Modlete se za nás za kněze. Děkujeme.

Kéž pro nás všechny je velikou nadějí a radostí Zmrtvýchvstalý Kristus námi oslavovaný o velikonočních svátcích. To vám přejí a vyprošují
všichni kněží a jáhni FATYMů Vranov a Přímětice

Velikonoce a jejich odkaz

Svatý Jan Zlatoústý komentuje velikonoční události takto: „Kříž udělal z rybářů a neučených mužů filozofy. Mnozí se pokoušeli vymazat jméno Ukřižovaného z dějin. On však žije dál a roste, zatímco oni zemřeli a upadli v zapomnění. Živí, kteří bojovali proti ‚mrtvému‘, nemohli proti němu udělat nic... Jak mohlo dvanáct neučených mužů začít tak velké dílo? Vždyť předtím žili svým životem na nepřilíš významném místě.“ A dodává: „Kdyby nebyli viděli Zmrtvýchvstalého a nedostali tím největší důkaz jeho moci, nebyli by se odvážili vzít na sebe tak nesmírně velký úkol.“

Náš život s Ježíšem Kristem, „který už neumírá“, dává našim lidským touhám a našemu snažení úplně nový rozměr. Následování jeho cesty má smysl i tehdy, když se nám zdá nesmyslná. Ježíšovo velikonoční: „Nebojte se!“ a „Já jsem s vámi až do konce světa!“ je víc než jen připomenutí svátečních dnů Velikonoc.

JDĚTE DO
CELÉHO SVĚTA
A HLÁSEJTE
EVANGELIUM

Prožítí velikonočních svátků vám přeji vaši kněží.

I toto jsou Velikonoce: zkušenost otce Josefa

Otec Josef Šelunga z nové Žilinské diecéze vyprávěl tuto svou zkušenost, která mě zaujala a snad zaujme i další:

Před časem jej na schodišti zastavila jedna žena s malým chlapcem. Neznal ji a nikdy předtím s ní nemluvil. Představila mu desetiletého chlapce. Vyprávěla, že když jej čekala, měla už tři děti. Situace pro ni byla mimořádně náročná. Dokonce už zvažovala možnost potratu. Právě když se rozhodovala, byly na mši svaté, kterou sloužil otec Josef.

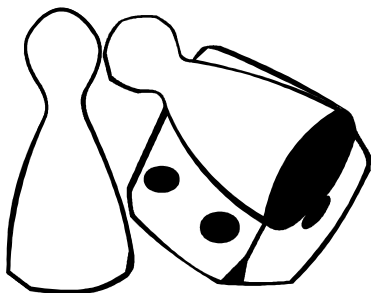

Kázal právě na toto téma. Promluva ji zasáhla. Když pak vycházela z kostela, byla rozhodnuta – dítě přijala. Dala mu jméno Josef – z vděčnosti podle kazatele... A teď mu mohla představit už desetiletého Josefa. A on dodal, že i díky této zkušenosti má další důvod děkovat Pánu Bohu, jak si jej dokázal použít. Nebojme se rozsévat dobro, vždyť každý z nás se může podobně stát nástrojem v rukou Božích. Možná, že na věčnosti budeme překvapeni, jak si Bůh použil naše nedokonalé snažení.

P. Marek Dunda

Jarní prázdniny v Jeníkově

Přestože na faře v Jeníkově v současné době není stálá posádka, nebyli děti z Jeníkova ošizeny o aktivity o jarních prázdninách. Navštívila je tam totiž táborová vedoucí Jindřiška, která spolu s katechetkou Petrou pro ně nachystala bohatý program...

Na faře se hrály různé hry. Zaujal Macháček a hlavně mluvení se sirkou v puse. Malovalo se a povídalo a děti měly možnost na faře spát, což bylo nejen pro ně nezapomenutelným zážitkem. Také se konala velká venkovní hra, při které děti plnily deset úkolů, které prověřovaly jejich rychlost, bystrost, šikovnost aj. Ty, které neodradil ani drobný deštěk, si spokojeně odnesly domů plný kornout bonbónů...

O následujícím víkendu se pak v Jeníkově konala brigáda, při níž se několik mladých lidí pokoušelo dát do pořádku faru, která byla před 4 týdny vykradena. Také bylo třeba dát do pořádku i osvětlení, které během nepřítomnosti katechetek přestalo fungovat. Jeníkovské děti si během sobotního odpoledne mohly vyzkoušet chůzi na chůdách. Během brigády byla také sestavena palandová postel, díky níž bude moci na faře nyní přespávat více návštěvníků...

Lukáš Janda

Exercicie pro Marianky

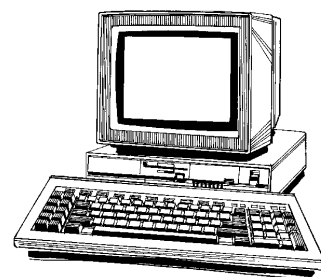
V Prosiměřicích u Znojma proběhly duchovní cvičení pro děvčata z mariánských družin. I jeníkovská farnost zde byla zastoupena. Během duchovních cvičení se mlčí a účastníci se účastní přednášek na různá témata. Potom obvykle následuje čas k tomu, aby si získané informace bylo možno osvojit, promyslet. Samozřejmě nechybí čas k modlitbě. Letošním tématem byl citát z Bible: „Rádná žena, kdo ji najde“. V přednáškách jsme se pak dozvěděly několik impulsů pro dobrý život. Obsah toho co jsme se dozvěděly by se dal shrnout do několika zkratk: ŽAS – žádný ateistický strach /není třeba se bát, pokud mám správnou důvěru v Hospodina/. MNV – máš na víc /dobrá motivace pro chvíle, kdy se nechce či je chuť něco vzdát/. Zdůrazněna byla také vděčnost.

Je dobré se alespoň jednou za rok zastavit, ztišit a naslouchat. Myslím, že Jana, která se na duchovní cvičení až na Moravu vydala, určitě nelitovala.

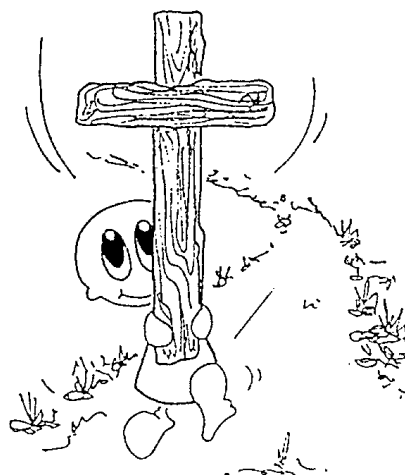
Petra Vaňková

Víte, že?...

- náš společný web farností www.fatym.com se postupně propracoval téměř už mezi 20 nejnavštěvovanějších křesťanských webů v naší zemi?
- FATYM provozuje nejen tento web www.fatym.com, ale i několik dalších webů? Například internetovou televizi www.TV-MIS.cz, stránky Společenství čistých srdcí www.spolcs.cz, web dobrých zpráv www.jenikov.net a několik dalších.
- na svěcení zvonu na Šumné přijede pan biskup až z Ameriky?

- 18. 4. proběhne v Teplicích festival křesťanských rockových kapel. Vystoupí skupiny Prorock; Projevy radosti; Freaky art. Začátek v 17.00 estrádním sále kulturního domu v Teplicích. Vstupné v předprodeji je 40 Kč, na místě 60 Kč.
- Od 24. 4. do 26. 4. se bude konat ve Vranově n/D už 5. celostátní setkání mládeže, která patří do **Společenství čistých srdcí**.
- 13. 5. začíná už **5. pěší pouť z Prahy do Jeníkova**. Začínáme v 19.00 u katedrály svatého Víta. Předpokládané zakončení bude v neděli 17. 5. při mši svaté sloužené ve 13 hodin v Jeníkovské svatyni. S sebou spacák, karimatku, pláštěnku, jídlo. Zavazadla poveze doprovodné vozidlo. Ubytování je vždy pod střechou ve vlastním spacáku a karimatce. Hlaste se u otce Nika (731 402 743).
- V neděli 21. 6. proběhne **10. ročník Vranovské porty**. Scholy se mohou hlásit u otce Milana – 723 693 455.
- 21. 6. v 15.00 startuje již **4. cyklopouť z Vranova n/D do Jeníkova**. Pouť vyvrcholí 24. 6. mší svatou v Jenílově po dojezdu cyklopoutníků asi v 11.11. Nocleh je zajištěn pod střechou na vlastní karimatce a ve vlastním spacáku. Zavazadla poveze doprovodné vozidlo. Přihlásit se můžete: na faře ve Vranově n/D 515 296 384 nebo e-mailem na vranov@fatym.com. Pokud nebude 14 dní předem přihlášeno alespoň 8 účastníků, cyklopouť se nebude konat.
- Letošní **pěší pouť na Velehrad** začíná ve Vranově n/D v pondělí 17. 8. v 15.00 mší svatou. Tentokrát ji chceme nabídnout jako duchovní dar věnovaný svatému otci Benediktu XVI. v rámci přípravy na jeho návštěvu v naší zemi.

Jako každoročně chystáme pro děti a mládež letní tábor

Termín: 11. – 18. 6. 2009

Místo: Vranov nad Dyjí

Cena: 1 000 Kč (zálohu 300 Kč je nutno uhradit spolu s přihláškou do 24. 5.)

Bližší informace: Petra Vaňková mob.731 402 749 nebo mail:

petronylavankova@seznam.cz

Informativní dopis s podrobnostmi ohledně tábora dostanou přihlášení do 14 dnů od odevzdání přihlášky. Není nutné stříhat zpravodaj, je možné buď ofotit nebo i opsat.

Na všechny se těší Petra, Jindřiška, Lucka, Táňa a další vedoucí.

Přihláška na tábor od 11. - 18. 7. ve Vranově nad Dyjí

Jméno:

Příjmení:

Věk:

Adresa:

Kontakt na rodiče:

.....

Podpis

A NĚCO VESELÉHO NA ZÁVĚR

O manželství

Hledám hodnou ženu, která umí uklízet, kuchtat ryby a hledat žížaly, a která vlastní dobrý rybářský člun s motorem. Prosím přiložit foto člunu a motoru.

Když jsem byl mladý, přísahal jsem, že se neožením, pokud nenajdu ideální ženu. Našel jsem ji – však běda, ona čekala na ideálního muže.

Nepromluvil jsem na svou tchyni osmnáct měsíců – nerad někomu skáču do řeči.

Víte, kdy končí líbánky? Když vám bačkory přinese pes a žena na vás štěká.

Víš, co jsem dělal, než jsem se oženil? Cokoli se mi zachtělo.

Nikdy se neožeň s vdovou, jejíž první manžel zemřel na otravu.

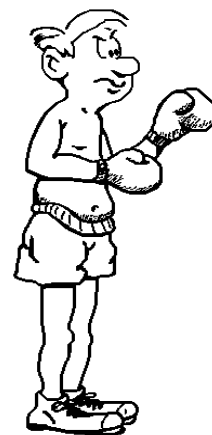
Manžel mi řekl, že potřebuje víc prostoru, tak jsem ho vystrčila ven a zamkla.

Mojí ženě připadá romantické, jak náš soused každé ráno líbá ve dveřích svou ženu na rozloučenou. Řekla mi: „Proč to taky neděláš?“ Odpověděl jsem jí: „Prosím tě, vždyť já ani nevím, jak se ta paní jmenuje.“

Manželka povídá večer manželovi: „Mám pro tebe hroznou zprávu.“

Manžel: „A jakou?“

Manželka: „Povím ti to až ráno, špatně bys spal.“

Velikonoční farní zpravodaj vydalo pro **Římskokatolickou farnost Jeníkov** vedenou duchovním správcem P. Mgr. Janem Richterem - otcem Nikem (mobil:731402743) **společenství FATYM** (farní tým) VRANOV NAD DYJÍ a PRÍMĚTICE-BÍTOV. Kontaktní adresa: fara Jeníkov 1, PSČ 417 24, tel. 731402749 - Petra Vaňková

Zpravodaj vyšel v březnu 2009 v nákladu 670 výtisků. Příští vydání zpravodaje plánujeme jako prázdninové a vyjde, dá-li Bůh, v červnu 2009. Rozdáváno zdarma do každé domácnosti farnosti (v Jeníkově, Oldřichově, Lahošti a Hudcově). **Děkujeme všem, kteří nám jakýmkoliv způsobem pomáhají. Pán Bůh zaplat!** Vytiskl Tiskový apoštolát FATYMu. Text zpravodaje (a také jeho starší vydání) se nachází i na našich internetových stránkách www.fatym.com.

Číslo účtu jeníkovské farnosti, kam můžete posílat dary na opravu střechy kostela je 184058097/0300
